

Af Poetiske Bagateller

1.

Moder og Datter

DATTEREN

Moder, nær de Fiirs I er,
Og I vil – jeg gyste!
Nys fra Præd'kestolen her,
Præsten for Jer lyste.

MODEREN

Barn, Alt falder hen i Gruus,
Tiderne omskiftes!
Hvem skal tække mig mit Huus?
Jeg er nødt at giftes.

2.

(Efter det Russiske)

Saa hvid hun er min Hjertenskjær,
Et mere Hvidt ei findes der!
Jeg elsker hende! – ei det skeer,
At jeg kan elske hende meer.
– Nu er hun død, min Hjertenskjær!
Meer hvid, end før, hun smiler her.
Nu er hun død! o Hjerte gru!
Og meer' jeg elsker hende nu.

3.

Mit Liv var Poesie.
Smelt hen, mit Hjertes Drøm, i Melodie,
Jeg tør mig ei udtale.
Forraad mig ikke dog, du lille Svale,
Naar Du min Tankes Verden gaaer forbi!

5.

Paa et Stamblad

Lad Bjerg og Hav os skille ad –
See, Mindets Bro er dette Blad;
Maa selv i Tiden det forgaae,
Saa har dog Tanken Vinger paa!

6.

Hjertet er en Vugge,
Altid Gængen gaaer,
Dybe tunge Sukke
Tidt mit Øre naaer.
Barnet ofte græder,
Ingen det forstaaer,
Drømmer nu om Glæder,
Altid Vuggen gaaer.
Du maa ikke sukke,
Naar jeg paa Dig seer,
Altid gaaer din Vugge,
Græd nu ikke meer.
Eventyr og Sange
Skal af mig Du faae,
O, jeg kan saa mange,
Hør kun smukt derpaa!
Sov og drøm du Lille,
Fri for Sorg og Nød,
Staaer din Vugge stille,
Veed jeg, Du er død;
Dog, jeg veed det ikke,
Selv paa samme Sted,
Thi med brystne Blikke,
Sover jeg da med!